

Calvin ja Hobbes

Lapsia ovat monet sarjakuvan tekijät kuvanneet, mutta yleensä sarjan henkilöt ovat aikuisia, jotka vain sattuvat muistuttamaan lapsia. Onnistuneista lapsikuvuksista tulee mieleen John Stanley'n Pikku Lulu (ilmestynyt Suomesakin sarjakuvalehtenä) ja Percy Crosbyn Skippy. Ja nyt Calvin ja Hobbes.

PIIRTÄJÄ Bill Watterson syntyi Ohiossa 1958, kasvoi kaupungissa nimeltä Chagrin Falls, valmistui valtiotieteen kandidaatiksi 1980 ja toimi jonkin aikaa Cincinnatiassa paikallislehden poliittisena pilapiirtäjänä. Watterson törmäsi Suomesakin tuttuun ilmiöön: sydikaatin kautta lehti voi saada tunnetun tekijän päivän piirroksen kahdeskymmenesosalla siitä mitä omalle piirtäjälle pitäisi maksaa. Hän vaihtoi työpaikkaa, piirsi vapaa-aikanaan sarjakuvia ja lähetti niitä syndikaateille.

Eräässä sarjassa Calvin ja Hobbes olivat jo mukana sivuhenkilöinä. Syndikaatin mielestä nämä olivat sarjan kiinnostavimmat henkilöt ja toimittajien ehdotuksesta Watterson teki heistä sarjan päähenkilöitä. Päivästrippi 'Calvin and Hobbes' alkoi 1985 marraskuussa. 1987 sarjasta koottu kokoelma oli vuoden eniten myyty sarjakuvakirja (866 000 kp). Paperikantisten kirjojen myyntitilistalla se ohitti mm. kokoelmat sellaisista kuin Berke Breathedin Bloom County (edellisen vuoden ykkönen, nyt 3. tilalla), Jim Davisin Karvinen (10. sija) ja Schulzin Tenavat (20. sija).

Wattersonin suuret innoittajat ja lapsuuden suosikit olivat Tenavat ja Walt Kellyn Pogo. Calvin, noin 6-vuotias poika, on Resnun kaltainen uneksijatyttö. Calvinin toinen minä, Spaceman Spiff, yrittää karata vieraan planeetan asukkaita avaruusaluksensa ikkunan kautta, mutta opettaja saa hänet kiinni ennenkuin hän pääsee ulos luokan ikkunasta.

Mielikuvituksen lento ja sen törmäminen karuun todellisuuteen on sarjan keskeisiä teemoja. Teema ilmenee sarjan nimessäkin: Calvin-niminen pappi perusti puritaanisen uskonlahkon (kalvinismi) ja Hobbes tuo mieleen sanan 'hobby' (harrastus).

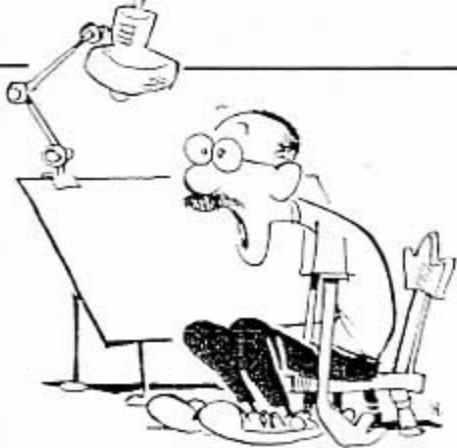
Calvinilla on vilkas mielikuvitus ja häntä voisi kutsua hyperaktiiviseksi lapseksi. Lee Salkin lastenkasvatusoppaan mukaan hyperaktiivinen lapsi on ahdistunut, koska hän tuntee, että hänelle ei ole paikkaa perheessä. Calvinin isä sanookin eräässä sarjassa, että hän ei halunnut perheeseen lasta vaan mäyräkoiran.

Näyttää siltä, että äidilläkin harvoin on aikaa lapselleen. Vanhempia Calvinin vilkas mielikuvitus yleensä vain ärsyttää. Yleensä vanhemmat pitävät mielikuvitusta lapsessa myönteisenä piirteenä ja yrkivät osallistumaan lastensa leikkeihin. Vaikutelmaa Calvinin ulkopuolisuudesta korostaa myös se että lukija, joka samaistuu Calvinin, ei saa

Watterson

Bill Watterson esittää omakuvassaan miten poliittinen pilapiirros syntyy: piirtäjä lukee päivän lehteä kunnes vaabto pursuaa suusta ja panee sitten mielipiteensä paperille.

tietää vanhemmista paljon mitään, ei nimiä, ammattia tai harrastuksia.

Hobbes on tiikeri, täytetty leikkieläin, joka muuttuu sarjassa aina eläväksi kun samassa ruudussa ei ole muita ihmisiä. Toisinaan Hobbes on niin elävä, että sarjan tapahtumat eivät olisi mahdollisia jos hän (se?) olisi vain täytetty lelu. Watterson sanoo yrittävänsä näin vetää lukijan mahdollisimman syväälle Calvinin maailmaan.

Seurauksena on, että sarjan näkökulma vaihtelee jatkuvasti lapsen ja aikuisen perspektiivin välillä, joka tuo sarjaan oman arkipäivän logiikkaa uhmaavan ilmapiirinsä. Piirrostyyliltään ja replikeiltään Hobbes muistuttaa Pogo-sarjakuvan jatkuvasti huulta heittäviä eläinhahmoja. Watterson itse muistuttaa henkilönä paljon enemmän Hobbesia kuin Calvinia.

Calvinille Hobbes on hyvä ystävä, vanhempi (ja järkevämpi) neuvonantaja, joka toisinaan joutuu itsekin Calvinin aktiivisuudelle alttiiksi. Calvin pyrkii toimimaan hetken mielijohteesta, tekojensa seurauksia ajattelelatta, tähdäten välittömään tyydytykseen.

Salkin mukaan lapset, jotka kehittävät kuvitellun leikkiverin pyrkivät koettelemaan vanhempiensa asettamia rajoja, tekemään kuvitellun toverin varjolla asioita mitä eivät muuten uskaltaisi. Kun Calvinin leikkipaikalta kaadetaan metsä ja paikalle aletaan rakentaa kerrostaloa, Hobbes aikoo työntää sen puskutraktorilla kumoon ja istuttaa puut takaisin. Hanke menee myttyyn, koska virtavainta ei löydy mistään.

Semic Press ehti julkaisemaan jo värialbumin, jonka sarjat on valittu mainituista kokoelmista. Myönteistä on se, että albumi julkaistiin näin nopeasti, huono puoli on se, että puhekuplat on ladottu. Englanninkielisistä kokoelmista on ilmestynyt myös yhteislaitos *The Essential Calvin & Hobbes*, jossa osa sarjoista on painettu värillisinä ja Watterson on piirtänyt 16 värisivua lisää.

Suomessa sarja ilmestyy *Aamulehdessä* ja *Hufvudstadsbladetissa*. Hauskoja sarjoja ei ole koskaan liikaa.

Calvin and Hobbes

Andrews and McMeel, USA 1987 128 sivua

Something Under the Bed is Drooling

Andrews and McMeel, USA 1988 128 sivua

Lassi ja Leevi

Semic Press 1988, 50 sivua (väri),

suomennos Renne Nikupaavola

Lähde: Bill Wattersonin haastattelu: *Honk!* #2 January 1987